

Μυστηριώδης δωρεά μέσα σὲ τόσους άλλους,
ποῦ καὶ μεγάλων καὶ μικρῶν γανόνει τῆς καυκάλας.
Μυστηριώδης δωρεά καὶ τῆς ἡμέρας θέμα,
κι ἄλλοι τὴν λὲν ἀληθινή, κι ἄλλοι τὴν λὲνα φέμμα.

Τῶσας ἦ δὲν τῶσας, εἰπέ μας, ἀπρογένη,
τί θιάβολο συμβαίνει.

Κι ἂν τῶσας παράξω σ' ἑμάς δὲν θά φανῆ,

ἔξωμε γενναϊδωρος πῶς εἶσαι, Στεφανῆ,
ἀλλὰ δὲν θέλεις θόρυβον, δὲν θέλεις ἐπιδείξεις,
καὶ θαυμασμοὺς κι ἐκπληξείς.

* Ἐνας κι ἄλλος ἐλετήμων ἀθορόδως ἄς χαρίζῃ
πάντοτ' ἐν παντὶ καιρῷ,
καὶ τὸ χέρι τὸ δεξι τοῦ πανταλῶς νὰ μὴ γνωρίζῃ
τί ποιεὶ τὰριστὰρ.

**Σταματοῦν γὰ' ἄλλο μόνο
κι' ἀρχιγοῦν μὲ νέο τόνο.**

Ὅ καθένας συγκινεῖται
μὲ τὴν δωρεὰν αὐτήν,
ποῦ μὲ γλῶσσάν τορνευτήν
παρὰ πάντων ἔξυμνεῖται,
πλὴν ὁ Ράλλης τὴν ἀρνεῖται.

Καί' στοὺς χρόνους τῆς ὀδύνης,
Στέφανέ μας τσελεπή,
δὲν σ' ἐγκαταλείπ' ἡ γνώσις.

Κι' ἂν τὰ πέντε δὲν τὰ δίνης,
τοῦτο βέβαια θά' πῃ
πῶς δὲν πρέπει νὰ τὰ δώσης.

Κι' ἐκείνος ποῦχει μαρτυρεῖ,
μὰ τί κακὸ καὶ τοῦτο,
μὲς' στοὺς Ρωμηοὺς νὰ μὴ μάτορῃ
νῆχ' κανένας πλοῦτο.

Καὶ σήμερα, ποῦ γιὰ ψιλὰ
κοντεῖδουν νὰ κρεπάρουν,
ζητοῦνε σῶνει καὶ καλὰ
παράδες νὰ σοῦ πάρουν.

Καὶ προσπαθοῦν μὲ πονηριάς καὶ διαφοροτρόπως
πῶς νὰ σὲ καταφέρουν νὰ δώσης ὅπως ὅπως.
Περλεγὸς ἀπαίτησις αὐτῆς τῆς Ρωμηοσύνης,
δὲν φθάνει ποῦ τὴν κυβερνάς, θέλει καὶ νὰ τῆς δίνης.

* Ὅμως μ' ἔμπνευσε τρανῆ
παῖς μουσικῆς κομμάτια
ὅτ' ἀναριθμητὰ κακὰ μας.

Κι' ἔλα δῶσε, Στεφανῆ,
πέντε ὅτ' ἂν ἐχθρῶν τὰ μάτια
κι' ἄλλα πέντε στὰ δικά μας.

